

Mijn alleenstaande dochter denkt aan voogdij voor haar dochter. Wat moet ze daarvoor doen?

Een voogdij regelen houdt in dat zij zelf bepaalt wie er voor haar minderjarige dochter gaat zorgen als er iets met haar gebeurt. Zonder zo'n regeling komt het lot van het ouderloze kind in handen van Jeugdzorg en de rechter. Meestal gaat dat goed, maar wie geen risico wil nemen, moet een voogd aanwijzen. De voogdij blijft in stand totdat het kind meerderjarig wordt. Om een voogd te kunnen aanwijzen is het belangrijk dat de vader of moeder het ouderlijk gezag heeft. Moeders mogen altijd een voogd aanwijzen, maar de vader moet daarvoor het ouderlijk gezag hebben, ook al heeft hij het kind erkend.

Wanneer uw dochter zelfstandig haar keuze wil maken en geen bemoeienis van de vader wenst, kan zij twee dingen doen: 1) Zij kan een aantekening laten maken in het gezagsregister. Bij de Rechtbank staat dan genoteerd, wie de gewenste voogd moet worden. 2) Ze kan bij de notaris een testamen-

tregeling laten opstellen met daarin enkel een voogdijaanwijzing. Dat is iets duurder, maar zij kan daarin meer voogden aanwijzen. Het is immers niet altijd zo dat wanneer de nood aan de man is, de gewenste voogd het kind onder diens hoede wil/kan nemen.

De zoon van mijn vriend wil trouwen met zijn Servische vriendin en gaat dit doen op basis van huwelijkse voorwaarden. Moet daar een tolk bij?

Niet per se als zij de Nederlandse taal goed beheerst. Bij de notaris gaat het er vooral om dat beide huwelijkspartners goed de inhoud van de voorwaarden begrijpen en de gevolgen ervan kennen. De notaris is hiervoor verantwoordelijk. In het voorgesprek zal hij daarom proberen haar zoveel mogelijk voor te lichten in het Engels of Nederlands en te peilen in welke mate een en ander begrepen is.

Beëdigd

Als hij reden heeft te twifelen, moet de hulp van een tolk ingeroepen worden. Die tolk mag niet toevallig

iemand zijn die het Servisch en Nederlands machtig is, maar een officieel voor de rechtbank beëdigde tolk/vertaler, thuis in de juridische materie.

Laatst hoorde ik dat mijn kinderen straks veel erfbelasting gaan betalen en daarvoor ons huis moeten verkopen. Mijn vrouw wordt toch niet dakloos?

U gaat iets te hard van stapel. Het is inderdaad zo dat uw ervende kinderen, dankzij een relatief lage vrijstelling, eerder de buidel mogen trekken voor een forse aanslag. In 2017 bedraagt die vrijstelling € 20.209 per kind, terwijl die van de langstlevende partner € 639.089 bedraagt. Een goede reden voor veel mensen daar maximaal gebruik van te maken door (o.a.) een testament op te laten stellen, door te gaan schenken op papier en (ook) de vrijstelling van de kleinkinderen (ook € 20.209) te benutten. De sleutel tot lagere erfbelasting is vooral uw nalatenschap rekenkundig terug te brengen tot het minimum. Minder juist is uw veronderstelling over de verkoop van uw woning. Vóór

2003 kon het gebeuren dat woningen verkocht moesten worden na het eerste overlijden. Maar dat kwam doordat de kinderen de langstlevende partner daartoe dwongen, doordat ze direct hun erfdeel opeisten. Met alle desastreuze gevolgen van dien en soms een zware verarming van de langstlevende. Een scenario dat alleen voorkomen kon worden wanneer men een testament had laten opstellen.

Wettelijke verdeling

Sinds 2003 liggen de kaarten iets anders. Uw gehele nalatenschap komt bij uw overlijden in handen van uw vrouw, terwijl de kinderen het moeten doen met een rentedragende vordering ter grootte van hun erfdeel. Uw partner mag vrijelijk over alle erfdelen beschikken en desnoods alles opmaken. Wel zal zij uit uw nalatenschap de

erfbelasting van de kinderen moeten voorschieten. Stel dat uw beider volledige vermogen (inclusief woning) € 180.000 bedraagt. Uw nalatenschap (indien getrouwd in gemeenschap van goederen) bedraagt de helft: € 90.000. Met twee kinderen wordt dat dus € 30.000 voor een ieder. Het erfdeel van uw partner blijft buiten schot, terwijl over de erfdelen van uw kinderen uw partner per kind (maximaal) € 958 aan erfbelasting moet betalen. Woningverkoop is dus niet aan de orde. Dat speelt pas wanneer uw partner gaat verhuizen of ook komt te overlijden.

Ook een vraag voor de notaris? Stel uw vraag en krijg direct antwoord. Gratis en vrijblijvend. Mail naar info@010notaris.nl of bel 010-7671700.

PENSIOEN BELANGEN

Deze bijdrage van de Nederlandse Bond voor Pensioenbelangen gaat over het systeem van juridische procedures voor klachten over uitvoering van een pensioenregeling. In eerdere bijdragen wezen we al op de zwakke positie van een deelnemer ten opzichte van een pensioenuitvoerder, pensioenfonds of levensverzekeraar. De werknemer mag niet kiezen of hij deelneemt in een pensioenregeling.

De NBP steunt overigens dit huidige verplichte systeem, omdat daardoor de werknemer als deelnemer veelal een adequaat pensioen opbouwt. Onterecht is volgens de NBP dat de deelnemer een zwakkere juridische positie heeft dan de pensioenuitvoerder.

Het volgende voorbeeld uit de praktijk als toelichting. Een werknemer, stel een ingenieur, verdient bij een groot bedrijf een goed salaris. Hij bouwt daarmee ook een goed pensioen op. Gedurende zijn 40-jarige loopbaan bij dat bedrijf heeft zijn werkgever in samenspraak met de vakbonden enige keren zijn pensioenregeling veranderd. Het pensioenfonds van dat bedrijf heeft na elke verandering zijn aanspraken opnieuw berekend.

Zodra deze werknemer op 65-jarige leeftijd met pensioen gaat, stuurt dat pensioenfonds hem een brief, waarin zijn opgebouwd pensioen wordt ver-

meld. Elke maand betaalt het pensioenfonds aan hem zijn pensioen, zoals vermeld in die eerdere brief. Wanneer hij 78 is, overlijdt hij. Het fonds heeft hem dan dertien jaar pensioen betaald. Zijn vrouw, zes jaar jonger, ontvangt na zijn overlijden haar partnerpensioen. Na vier jaar komt dat fonds erachter dat het 25 jaar geleden een fout heeft gemaakt, bijvoorbeeld bij vervanging van de eindloonregeling door een pensioenregeling, gebaseerd op middelloon. Indien het fonds dan een vordering indient bij de weduwe, kan die vordering uit de volgende onderdelen bestaan.

De eerste vordering is dat het pensioenfonds het toekomstig partnerpensioen voor de weduwe verlaagt met het bedrag dat zij teveel zou hebben ontvangen. Daarna vordert het fonds dat deel van het eerder betaalde partnerpensioen terug, dat volgens de nieuwe berekening in die vier jaren te veel was betaald. De weduwe moet

dan het teveel ontvangen bedrag van die periode terugbetalen.

Ter afronding vordert het pensioenfonds ook dat deel van het ouderdomspensioen terug, dat volgens dat fonds teveel aan haar overleden echtgenoot over die eerdere periode van dertien jaar is betaald.

Stel dat de weduwe het niet eens is met het besluit van het fonds. Zij moet dan als particulier een juridische procedure bij een rechtbank beginnen en zelf deskundigen inhuren om aan te tonen dat het fonds een fout heeft gemaakt. In veel landen in Europa en in de VS moet het fonds aantonen bij de rechter op welke wijze de nieuwe berekeningen zijn uitgevoerd. Het fonds moet in die landen de rechter overtuigen dat de uitkomsten van de nieuwe berekeningen nu goed zijn. In Nederland moet de weduwe aantonen dat het fonds een fout heeft gemaakt.

Uit diverse vonnissen blijkt dat een werknemer/gepensioneerde jaarlijks zelf alle informatie, die hij van het fonds ontvangt, moet controleren met zijn eigen pensioenregelingen en de jaaropgave van zijn werkgever. Eigenlijk moet hij over een periode van 40 jaar alle informatie bewaren. Hij moet ook de jaarlijkse opgave van het pensioenfonds controleren. De bewijslast wordt, zoals gebruikelijk in Nederland bij civiele procedures bij de zwakkere partij gelegd.

In deze procedure had de rechter nog de volgende bijzondere toevoeging. Volgens de rechter had de overleden echtgenoot wegens zijn opleiding als ingenieur, gemakkelijk de jaaropgave van het pensioenfonds kunnen controleren. Want, aldus de rechter, is pensioen voor een werknemer belangrijk, het fonds heeft veel deelnemers en de overleden echtgenoot nam deel in maar één regeling. Oftewel, het be-

stuur van een fonds mag fouten maken en de deelnemer heeft tot plicht deze fouten te vinden.

Als een fonds een fout in het nadeel van een deelnemer heeft gemaakt, dan mag de deelnemer dit bedrag ook terugvorderen. Alleen weinig deelnemers beschikken over de kennis om deze berekeningen te controleren. Stel, een deelnemer ontdekt zo'n fout, die in zijn nadeel is. Veelal stelt een fonds dan dat de deelnemer dit bedrag kan krijgen, onder voorwaarde dat hij andere deelnemers niet informeert over de ontdekte fout. Elk land krijgt de politici en rechtspraak die het verdient. Dat bleek weer bij de laatste verkiezingen.

Wilt u reageren op deze bijdrage? Mail naar info@pensioenbelangen.nl. Voor meer informatie zie ook: www.nbp.nl